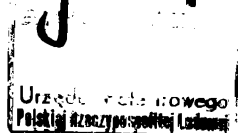

Warszawa, 22 sierpnia 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

H01j 5/50

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 23240.

Kl. 21 g, 13/05.

N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken
(Eindhoven, Niderlandy).

Cokół lampowy i oprawka do niego.

Zgłoszono 15 czerwca 1934 r.

Udzielono 22 maja 1936 r.

Pierwszeństwo: 1 marca 1934 r. (Austria).

Łączenie cokołu lamp elektronowych z przewodami doprowadzającymi i odprowadzającymi odbywa się zazwyczaj za pomocą pewnej liczby trzpieni kontaktowych, z którymi są połączone druty, wystające z lampy, przyczem trzpień te są wciskane w odpowiednie gniazdka oprawki. Wydłużanie trzpieni kontaktowych w kierunku osi lampy pociąga jednak za sobą to, że powstaje pewien mały odstęp między dolnym końcem bańki szklanej lampy a dołączeniem przewodu, wyprowadzonym z oprawki. Dążenia zmierzają jednak do możliwego zmniejszenia wymaganej wysokości lampy, co jest rzeczą ważną przy zwartej budowie aparatów.

Z tego powodu proponowano już umo-

cowywać kontakty prądowe na obwodzie cylindrycznego cokołu lampowego. W tym przypadku oprawkę zaopatruje się w sprężynę, które przy wstawianiu lampy do tej oprawki są dociskane do obwodu cokołu za pomocą kontaktów.

Chociaż przy tego rodzaju konstrukcji wysokość całkowita istotnie zostanie zmniejszona o wysokość trzpienia, to jednak takie układy wykazują różne znaczne wady. W szczególności pociąga to za sobą stosowanie stosunkowo skomplikowanych sposobów wykonywania, ponieważ druty, wystające z lampy, tylko z trudem mogą być łączone z kontaktami, znajdującymi się na obwodzie. Ponieważ, w celu uniknięcia przenikania cząstek pyłu (nie-

kiedy przewodzących), które powiększałyby możliwość występowania prądów pełzających, cokol jest zamknięty pokrywą, przez połączenie drutów z kontaktami na obwodzie cokołu jest źle uskutecznione. Aby nie nadwyreżać drutów, druty te są prowadzone po stronie zewnętrznej, co można uskutecznić tylko w odpowiednich żłobkach cokołu, co szpeci jednak wygląd całości. Z tego powodu cokoły tego typu nie mogły rozpowszechnić się.

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest cokol podanego typu, przy którym uniknięto jednak całkowicie wspomnianych wad. W tym celu kontakty, mające dotyczyć do sprężyn oprawki, są wykonane jako nieruchome odcinki kontaktowe, zaopatrzone w główki, wystające promieniowo na zewnątrz, i w przedłużenia, wpuszczone do wnętrza wydrążonej przestrzeni cylindrycznej cokołu, w którym znajdują się otwory, wywiercone w kierunku osi lampy. Przez otwory te mogą być przetknięte druty, wystające z bańki. Promieniowe klocki kontaktowe przenikają bądź płytkę denkową, bądź płytkę zamykającą tak, iż tworzą połączenie między przestrzenią wewnętrzną a zewnętrzną cokołu, lub są położone w ten sposób nawprost otworów, wywierconych osiowo w płycie podstawowej, iż tworzą ich przedłużenie. Prócz tego w każdym kontakcie znajduje się żłobek podłużny, w którym można umieścić koniec drutu, przetkniętego przez otwór, w celu przylutowania go.

Cokol tego typu umożliwia stosowanie nadzwyczaj uproszczonego sposobu wykonywania lamp. Końce drutów łączeniowych, wystających ze stopki lampy, są umieszczane zapomocą szablonu w odpowiednim położeniu tak, aby przy wstawianiu cokołu w kierunku osiowym, to jest przy prostym ustawianiu w prawidłowe położenie, weszły do otworów osiowych, przechodząc przez te otwory przez promieniowe wewnętrzne prze-

dłużenia kontaktów. Końce ich mogą być następnie zagięte i umieszczone w żłobkach. Szczególnie korzystne jest takie zamocowanie kontaktów promieniowych, aby wystawały nieco wdół z dna cokołu, to jest, aby były częściowo tylko wpuszczone do cokołu. W tym przypadku przymocowywanie końców drutów do kontaktów można uskutecznić zapomocą lutowania przez zanurzenie, t. j. przez proste zanurzenie cokołu w rozgrzanym spoiwie. Tego rodzaju zastosowanie kontaktów nieruchomych ze znacznym wydłużeniem promieniowym wymaga także przekształcenia zwykłej oprawki, a to w celu zapewnienia silnego osadzenia lampy i uzyskania prawidłowego styku bocznego wszystkich kontaktów obwodu. W tym celu zostaną zastosowane zwykłe sprężyny podłużne w ten sposób, aby ich dolny koniec mógł przesuwac się, dzięki czemu każda wystająca główka kontaktowa będzie mogła przesuwac się dowolnie daleko po przynależnej sprężynie kontaktowej, a ponadto, dzięki ukośnemu umieszczaniu sprężyn, osiągnie się szczególnie silne osadzenie, gdyż składowa siła sprężyny, skierowana w bok, zapobiega wysunięciu się lampy ku górze.

Na rysunku pokazano tytułem przykładu postać wykonania przedmiotu wynalazku. Cyfrą 1 oznaczono cylindryczną powłokę cokołu, a cyfrą 2 — jego płytkę podstawową. W powłokę cokołu są wpuszczone nieruchome kontakty 3, zaopatrzone w promieniowe przedłużenia, skierowane do wnętrza, i w główki, wystające do wnętrza. Każde z promieniowych przedłużeń wewnętrznych jest zaopatrzone w otwór 4, odpowiadający otworowi 5 w płycie podstawowej, o ile kontakt nie jest umieszczony w takim miejscu, w którym górna część przedłużenia znajduje się nad płytką denkową. Kontakty 3 posiadają dalej w swym dolnym końcu żłobek 6, w który wchodzi koniec drutu, przetknięty przez otwór. Je-

żeli, jak to wynika z fig. 1, dolne powierzchnie kontaktów będą leżały pod podstawową płytką cokołu, wówczas jest rzeczą możliwą skutecznie zlutowanie zagiętego końca drutu, przetkniętego przez otwór, przez zanurzenie go w odpowiedniej cieczy spawającej.

Nieruchome, wystające promieniowo główki kontaktów zezwalają na szczególnie dobre zamocowanie lampy w oprawce, jak również na prawidłowy całkowity styk boczny. W tym celu znane przez się sprężyny 7, działające elastycznie w kierunku promieniowym, do których przylegają kontakty, są wstawione swobodnie swymi dolnymi końcami w otwory 8 oprawki tak, iż mogą przesuwać się promieniowo. W ten sposób przy wstawieniu lampy do oprawki dolny koniec lampy zostaje zamocowany szczególnie mocno, ponieważ ukośne ustawienie sprężyn 7 zezwala po wstawieniu lampy na jej wyciągnięcie wbrew działaniu tylko składowej, skierowanej w dół. Umieszczenie sprężyny łącznie z promieniowymi wystęпами kontaktów powoduje przeto styk jednostajny, zapewniając szczególnie mocne osadzenie lampy w jej położeniu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Cokół lampowy, w którym styk między drutami, wyprowadzonymi z bańki szklanej, a przewodami, połączonymi z oprawką, jest uzyskany przy pomocy części kontaktowych, przymocowanych do bocznej powierzchni cokołu, znamieny tem, że cokół posiada sztywne części kontaktowe, osadzone promieniowo i posiadające główki, wystające nazewnątrz ścianki cokołu, przyczem te części kontaktowe są

zaopatrzone w przedłużenia, wystające do wnętrza i zaopatrzone w otwory osiowe lub wyżłobienia, przez które są przeprowadzone druty, wystające z zaciskowej stopki lampy.

2. Cokół według zastrz. 1, znamieny tem, że otwory, wycięcia, żłobki lub środki podobne, wykonane w przedłużeniach promieniowych, tworzą przedłużenie odpowiednich otworów w płytce podstawowej cokołu tak, iż druty doprowadzające, wystające nazewnątrz zaciskowej stopki lampy, przechodzą przy nasuwaniu cokołu zasadniczo w kierunku osiowym przez części kontaktowe.

3. Cokół według zastrz. 2, znamieny tem, że kontakty są w ten sposób przymocowane w pobliżu denkowej płytki cokołu do dolnej jego części, iż wystają z płytki denkowej.

4. Cokół według zastrz. 1, 2 względnie 3, znamieny tem, że w dolnej powierzchni części kontaktowej są wykonane żłobki, w celu umieszczenia w nich końców drutów.

5. Oprawka do cokołu według zastrz. 1, znamienna tem, że kontakty promieniowe, wystające nazewnątrz, współpracują swymi końcami ze swobodnie osadzonymi sprężynami, które poddają się przy wstawianiu lamp, a to w celu współdziałania z wystającą główką odpowiedniego kontaktu oraz w celu zapewnienia szczególnie mocnego osadzenia lampy w oprawce.

N. V. Philips'
Gloeilampenfabrieken.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

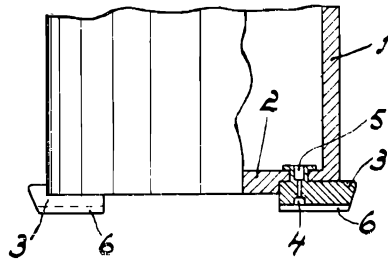

Fig. 2.

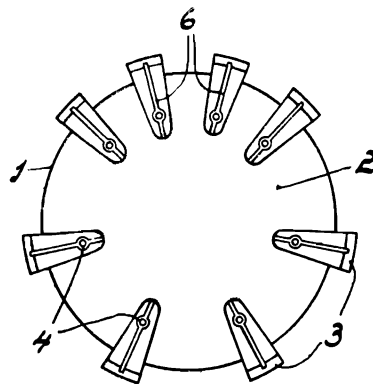

Fig. 3.

